

PARAULES DE VIDA

La Mare de Déu de la Mercè

Dissabte que ve celebrem la festa de la Mare de Déu de la Mercè, una advocació mariana unida històricament a la fundació de l'ordre mercedària per al rescat dels captius. Segons la tradició, la Mare de Déu va inspirar aquesta fundació a sant Pere Nolasc, a sant Ramon de Penyafort i al rei Jaume I. Aquesta vinculació al carisma dels mercedaris ha portat a que aquesta festa mariana se celebri d'una manera especial en els centres penitenciaris. La Mare de Déu és per a les persones privades de llibertat un signe de consol i de vertadera esperança. Per això, us convido que durant aquesta setmana tinguem presents en la nostra oració als presos i a les seues famílies i éssers estimats. Que ells ocupen en el nostre cor el lloc que ocupen en el cor de la Santíssima Verge.

En la nostra diòcesi no existeix cap centre penitenciar, però no oblidem que sí que hi ha presos que són naturals dels nostres pobles i que, per tant, formen part de la nostra comunitat eclesial. Per això, dos grups de voluntaris col·laboren amb els equips de pastoral dels centres penitenciaris de Mas d'Enric a Tarragona i Albocàsser a Castelló. Acostar-se amb actitud cristiana als qui estan privats de llibertat perquè compleixen una condemna exigeix, en primer lloc, evitar qualsevol judici condemnatòri. La societat, per mitjà de les seues institucions judicials, pot jutjar els fets d'una persona, però això no pot portar-nos a un judici global sobre ella. El nostre coneixement dels altres és parcial i limitat. En

el fons, només Déu coneix l'interior de cadascuna de les seues criatures i no deixa mai d'estimar-les. Acompanyar als privats de llibertat significa ajudar-los a que no oblidem que, encara que en molts moments puguen sentir-se rebutjats i arriben a pensar

que ningú els vol, això no és cert: Déu és sempre fidel en l'amor als seus fills.

L'amor cristià es regeix per una lògica pròpia. Mentre que les persones en les nostres relacions tenim una tendència natural a estimar els qui ens poden correspondre; el cristià, seguint l'exemple del seu Senyor, ha d'estimar els qui més necessitats estan de ser estimats. La mesura de la caritat la determinen les necessitats de l'altre. Les persones privades de llibertat necessiten sovint ser escoltades i acompanyades; sentir que algú les valora pel que són i no pel que hagen pogut fer. I quan senten que algú els dedica part del seu temps i es preocupa per elles, manifesten un gran sentiment de gratitud i són capaces d'expressar el millor que hi ha en el seu interior.

La llibertat és un bé essencial de la persona humana, i la seua privació només es justifica quan no es troben altres camins per a garantir la convivència i el bé de la societat. En qualsevol cas, no s'ha d'oblidar que la persona privada de llibertat pel motiu que siga no perd la dignitat pròpia de l'ésser humà i, per això, s'han d'evitar els càstigs i penes innecessàries que únicament busquen humiliar-la més. La privació de llibertat no justifica que els altres drets de la persona siguen retallats. Estic convençut que la presència dels voluntaris en els centres penitenciaris és una gran ajuda perquè els presos se senten més valorats en la seua dignitat humana.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Passar fam per menjar millor

En el camí per enfortir la fe hi ha un instrument que ens fa créixer de cop i ens autentifica la fe que tenim. En l'actualitat no està massa ben vist i el nom que li han posat ens fa allunyar-nos de posar en pràctica aquesta virtut: és l'ascesi. Per trencar aquest malentès prefereixo anomenar aquesta actitud com a: sentir-nos necessitats.

Cal experimentar en pròpia carn els efectes de què ens manquen coses bàsiques. També materials, com el menjar.

I és que les persones humanes entenem les circumstàncies que vivim, moltes vegades, amb la lliçó dels contraris. Per ser capaços de valorar el que tenim hem d'haver experimentat el que no tenim. Com el naufrag que troba aigua en l'illa deserta, el pobre que s'apropa a Càritas demanant roba o menjar i l'accepten en un programa integral de desenvolupament, o la mare que fa vuit anys que li va deixar de parlar la filla quan se'n va anar i en pot tornar a rebre una abraçada.

És quan ho hem necessitat i esperat que, quan ho rebem, té el doble de valor. Com aquell pecador que havent pecat reiteradament és perdonat. Com l'infant perdut al mercat i que és retrobat pels pares que el cerquen.

Així és com passar fam, que és una cosa dolenta, no ens fa mal sinó que ens fa un bé immens. Quan practiquem aquesta ajuda espiritual de saber-nos estar de menjar, agraïm la gana passada. Com el drogoaddicte que mai no s'hauria imaginat poder deixar la droga. Com

l'infant d'un orfenat poder acabar essent adoptat. Com els pares que desitgen tenir un fill i no poden i un dia l'engendren com un miracle.

No es pot explicar d'una altra manera que passar a fer aquesta descoberta del bé que es pot obtenir d'un aparent mal. Vinga entrenem-nos per créixer espiritualment. Ah, i no esperem que arribi Quaresma per fer dejuni.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

La Virgen de la Merced

El próximo sábado celebramos la fiesta de la Virgen de la Merced, una advocación mariana unida históricamente a la fundación de la orden mercedaria para el rescate de los cautivos. Según la tradición, la Virgen María inspiró esta fundación a san Pedro Nolasco, a san Ramón de Peñafort y al rey Jaime I. Esta vinculación al carisma de los mercedarios ha llevado a que esta fiesta mariana se celebre de una manera especial en los centros penitenciarios. La Virgen María es para las personas que carecen de libertad un signo de consuelo y de verdadera esperanza. Por ello, os invito a que durante esta semana tengamos presentes en nuestra oración a los presos y a sus familias y seres queridos. Que ellos ocupen en nuestro corazón el lugar que ocupan en el corazón de la Santísima Virgen.

En nuestra diócesis no existe ningún centro penitenciario, pero no olvidemos que sí que hay presos que son naturales de nuestros pueblos y que, por tanto, forman parte de nuestra comunidad eclesial. Por ello, dos grupos de voluntarios colaboran con los equipos de pastoral de los centros penitenciarios de Mas d'Enric en Tarragona y Albocàsser en Castelló. Acercarse con actitud cristiana a quienes están privados de libertad porque cumplen una condena exige, en primer lugar, evitar cualquier juicio condenatorio. La sociedad, por medio de sus instituciones judiciales, puede juzgar los hechos de una persona, pero ello no puede llevarnos a un juicio global sobre ella. Nuestro conocimiento de los demás es parcial y limitado. En el fondo, solo Dios conoce el interior de cada una de sus criaturas y no deja nunca de amarlas. Acompañar a los privados de libertad significa ayudarles a que no olviden que, aunque en muchos momentos puedan sentirse rechazados y lleguen a pensar que nadie los quiere, esto no es cierto: Dios es siempre fiel en el amor a sus hijos.

El amor cristiano se rige por una lógica propia. Mientras que las personas en nuestras relaciones tenemos una tendencia natural a amar a quienes nos pueden corresponder; el cristiano, siguiendo el ejemplo de su Señor, tiene que amar a quienes más necesitados están de ser amados. La medida de la caridad la determina las necesidades del otro. Las personas privadas de libertad necesitan a menudo ser escuchadas y acompañadas; sentir que alguien las valora por lo que son y no por lo que hayan podido hacer. Y cuando sienten que alguien les dedica parte de su tiempo y se preocupa por ellas, manifiestan un gran sentimiento de gratitud y son capaces de expresar lo mejor que hay en su interior.

La libertad es un bien esencial de la persona humana, y su privación solo se justifica cuando no se encuentran otros caminos para garantizar la convivencia y el bien de la sociedad. En cualquier caso, no se tiene que olvidar que la persona privada de libertad por el motivo que sea no pierde la dignidad propia del ser humano y, por eso, se tienen que evitar los castigos y penas innecesarias que únicamente buscan humillarla más. La privación de libertad no justifica que los otros derechos de la persona sean recortados. Estoy convencido que la presencia de los voluntarios en los centros penitenciarios es una gran ayuda para que los presos se sientan más valorados en su dignidad humana.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Colònies ACG Sector Xiquets

Del 28 de juny al 2 de juliol, un grup de nens i nenes de la catequesi de postcomunió de les parròquies de Sant Pere Apòstol i Santa Maria del Mar de Benicarló i Sant Josep Obrer i Santíssima Trinitat de la Ràpita, han passat uns dies plens d'activitats a l'Acolliment de les Teresianes de

Jesús, acompanyats dels seus respectius monitors i mossens.

Aquestes colònies posen punt i seguit al curs de catequesi, a través del qual cada setmana ens anem trobant per seguir fent camí junts i ser cada dia més amics de Jesús.

Durant aquests 5 dies i 4 nits, els xiquets i xiquetes s'han convertit en cavallers aventurers per formar part d'aquest campament temàtic, en el qual han gaudit de múltiples gimcanes, jocs, tallers, excursions, pregàries, moments de piscina i, fins i tot, un dia a l'Aquarama de Benicàssim.

En començar el proper curs ens tornem a trobar, ja que un cristià necessita el caliu de la comunitat per seguir sent cada dia més amics de Jesús.

Bon estiu!

Miquel Pons Alfagar
La Ràpita

Convivències Seminari 2022

Els passats dies 23, 24 i 25 de juny es va dur a terme una trobada diocesana de les parròquies de la Ràpita i Benicarló on participaven xiquets que recentment havien fet la seva primera comunió.

Van arribar el dia 23 al Seminari de Tortosa on es van trobar que estava decorat amb una temàtica medieval situada al «Regne de la Felicitat» on tothom era molt feliç excepte el rei, i havien de realitzar una sèrie d'activitats per aconseguir que el rei arribés a

ser feliç. Organitzats en grups van anar realitzant un seguit de proves que els donaven premis i puntuació. Van ser dies de molta diversió, sense oblidar la pregària i l'organització d'una part de l'Eucaristia, que va ser celebrada per Mn. Gerard.

Unes trobades molt intenses i amb molts riures que van deixar a tots amb moltes ganes de repetir.

Manel Balada Gasparin
La Ràpita

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

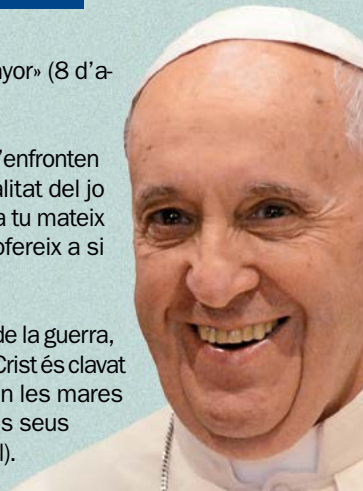
@Pontifex_es: «No oblidem els nens que han hagut de fugir i arribar a una terra estrangera: aquest és un dels fruits de la guerra. No els oblidem, i no oblidem el poble ucraïnès» (6 d'abril).

@Pontifex_es: «Som com nens petits que intenten caminar i cauen a terra, i sempre necessiten que el seu pare els torni a aixecar. El perdó del Pare torna a posar-nos en peus: el perdó de Déu, la Confessió, és el primer pas del

nostre viatge de retorn al Senyor» (8 d'abril).

@Pontifex_es: «En el Calvari s'enfronten dues mentalitats. A la mentalitat del jo s'oposa la de Déu; el salva't a tu mateix xoca amb el Salvador que s'ofereix a si mateix» (10 d'abril).

@Pontifex_es: «En la bogeria de la guerra, es torna a crucificar a Crist. Sí, Crist és clavet en la creu una vegada més en les mares que ploren la mort injusta dels seus marits i dels seus fills» (10 d'abril).

La Delegació de Missions celebra la darrera reunió del curs

El diumenge 3 de juliol, la Delegació de Missions es reuní a la Parròquia de Sant Lluç d'Ulldecona per celebrar la darrera reunió del curs. Aquesta vegada vam poder celebrar-la de manera presencial, després de dos anys que a causa de la

pandèmia només vam poder reunir-nos telemàticament. El lloc de trobada fou a la plaça de l'església, a les 11.45 h per compartir l'Eucaristia de les 12 h amb la comunitat parroquial que omplia el temple. La part musical va ser a càrrec del cor de la parròquia.

Celebrà l'Eucaristia el rector Mn. Blas Ruiz. Després de la missa dominical, els membres de la delegació vam tenir una bona estona per conversar i, tot seguit, vam compartir un dinar de germanor. A les 16 h va tenir lloc la reunió al saló parroquial. El delegat Mn. Antoni Borràs inicià la reunió donant gràcies a Déu pel nostre retrobament i vam resar el Pàrenostre. Es parlà del Sínode; de l'Obra de Cooperació Apostòlica Seglar Hispanoamericana-Cristianos con el Sur (OCASHA-CCS); de la carta enviada per Mons. Francisco Pérez, arquebisbe de Pamplona, president de la Comissió Episcopal per a les Missions; també vam comentar el Servei Conjunt d'Animació Missionera (SCAM).

La Delegació de Tortosa ha col·laborat econòmicament amb 2.500 euros en el projecte «Aventura», en la República Dominicana. També amb 3.000 euros en el projecte d'un menjador que instaurà Mn. Javier Obón.

Finalment s'exposà la programació per al nou curs 2022-2023.

Delegació de Missions

Colònies ACG Sector Joves

Del 5 al 9 de juliol, al voltant d'uns quaranta joves cristians, acompanyats per monitors i mossens de les parròquies de la Ràpita, Benicarló i Alcanar, van passar uns dies al municipi de Cincorres.

Durant aquests dies es van realitzar una sèrie d'activitats amb l'objectiu de promoure valors i actituds humanes i cristianes. Els joves han participat i gaudit de diversos tallers, gimcanes, jocs, excursions a l'ermita, pregàries, estones de piscina i, fins i tot, passar mig dia a l'Aquarama.

Aquests campaments es fonamentaven en la campanya

institucional de Càritas «Practica la justícia. Deixa la teva empremta», de l'any 2016. Per tant, a banda d'aquestes activitats esmentades, també cal remarcar els testimonis que van estar presents perquè observéssim com intenten deixar una empremta de justícia al seu voltant i, perquè la resta, puguem reflexionar per veure què podem fer nosaltres perquè hi hagi un món més just.

Esperem que aquests campaments hagin ajudat a obrir els ulls a la sensibilitat i ens ajudin a ser un regal per als altres.

Sheila Villanueva Lor
La Ràpita

AGENDA

- ▶ **Divendres 23**, Traiguera, a les 20 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 24**, Vilalba dels Arcs, a les 18 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 25**, Benicarló, Parròquia Sant Bartomeu, a les 12.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Santa Maria de Cervelló o dels «Socors», vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII). Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ Dimarts [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sant Andreu Kim Taegon, prev., i sant Pau Chong Hasang, i companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dimecres [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví,

apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers.

22. ■ Dijous [Ecle 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. *Urgell*: ■ Beats Josep Batalla, Jaume Bonet, Josep Rabasa i companys, mrs.; Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Felix IV, papa (526-530).

23. □ Divendres [Ecle 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau,

venerada a Selèucida i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Dissabte [Ecle 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona principal de l'arxidiocesi i de la província eclesiàstica de Barcelona.

25. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6,1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16,19-31]. Mare de Déu de la Misericòrdia; sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva).

Diumenge XXV de durant l'any (C)

COMENTARI

«Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa»

Una lectura superficial ens podria fer mal interpretar les paraules de l'amo sobre l'administrador que malversava els seus béns: Aquest administrador de riquesa enganyosa, el senyor el lloà així: *Ha estat prudent perquè en el tracte amb els homes de la seva mena els homes del món són més prudents que els fills de la llum.* Què feia aquest administrador? Sabent que el treien de la feina es fa amics perdonant part del deute que alguns tenien amb el seu amo. És a dir, des de la seva situació i fent servir les armes que té (que no són precisament ètiques) s'assegura el seu futur. Per això diu: *Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració.* El que lloa el senyor és la visió de futur, la previsió que té aquest administrador i aquí ve el consell del Senyor: *Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui trobeu qui us rebí eternament a casa seva.* Del que es tracta és que la riquesa que puguem tenir ara i aquí ens assegurí un lloc en l'altra vida. Això no serà robant o acaparant riqueses sinó compartint-les amb els nostres germans. Però Jesús és encara més exigent amb la riquesa, perquè aquesta s'oposa radicalment a Déu. És un amo que ens impossibilita per estimar l'altre Amo: *Ningú no pot servir dos amos...* I afirma clarament Jesús: *No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.* Cal escollir entre un i altre. Per això, la primera lectura blasma de forma especial, tots aquells que s'abraonen sobre els pobres, que només pensen en fer negocis durant les festes, que fan trampes amb les balances i les mesures. I acaba dient: *El Senyor ho jura: No oblidaré mai tot això que fan.* Déu és defensor dels pobres. I Pau demana que fem pregàries per tots els homes perquè portem una vida serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. En la nostra vida no podem fer trampes: o Déu o la riquesa; ambdues coses són incompatibles. La riquesa, compartint-la amb els pobres i els necessitats, només ha de ser un mitjà per servir i estimar Déu: només Ell és l'Absolut.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el disabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.» El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

► Salm responsorial (112)

R. *Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súplices i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoniatge sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin per tot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: "Què és això que sento dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns." L'administrador va pensar: "Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració." I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: "Quant deus al meu amo?" Ell li contestà: "Cent bidons d'oli." Li digué: "Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta." A un altre li digué: "I tu, quant deus?" Li contestà: "Cent sacs de blat." Li diu: "Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta". I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum. I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebí eternament a casa seva. L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

► Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que pisoteáis al pobre y elimináis a los humildes del país, diciendo:

«¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el grano, y el sábado, para abrir los sacos de cereal —reduciendo el peso y aumentando el precio, y modificando las balanzas con engaño— para comprar al indigente por plata y al pobre por un par de sandalias, para vender hasta el salvado del grano?».

El Señor lo ha jurado por la Gloria de Jacob: «No olvidaré jamás ninguna de sus acciones».

► Salmo responsorial (112)

R. *Alabad al Señor, que alza al pobre.*

► Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos; este es un testimonio dado a su debido tiempo y para el que fui constituido heraldo y apòstol —digo la verdad, no miento—, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando unas manos limpias, sin ira ni divisiones.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: «¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podré seguir administrando». El administrador se puso a decir para sí: «¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa». Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: «¿Cuánto debes a mi amo?». Este respondió: «Cien barriles de aceite». Él le dijo: «Toma tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta». Luego dijo a otro: «Y tú, ¿cuánto debes?». Él contestó: «Cien fanegas de trigo». Le dice: «Toma tu recibo y escribe ochenta». Y el amo alabó al administrador injusto, porque había actuado con astucia.

Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su propia gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: ganaos amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas.

El que es fiel en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará? Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero».